

روز پانزدهم: چهارشنبه هفته سوم

پس مردم را با شاگردان خود خوانده، گفت: «هر که خواهد از عقب من آید، خویشتن را انکار کند و صلیب خود را برداشته، مرا متابعت نماید.» مرقس ۸: ۳۴

یکی از جالب توجه ترین چیزهایی که از کتاب مقدس می آموزیم این است که عیسی مسیح با علم به اینکه قرار است بر روی صلیب بمیرد به روی زمین آمد. در اینجا مثال دیگری از پیش دانی مسیح نسبت به مرگش و پذیرفتن کشته شدن برای گناهان ما وجود دارد. او همچنین می داند که چه چیزی در انتظار کسی است که می خواهد شاگرد مسیح باشد؛ آن شخص باید مسیح را در رنج هایش متابعت کند.

اگر می خواهیم به دنبال او برویم به این معنا است که باید خواسته ها، امیدها و رویاهایمان را کنار بگذاریم و زندگیمان را در او بیابیم. عیسی در ادامه ی این بحث می گوید که اگر شخصی بخواهد زندگی خودش را همانطوری که هست نگه دارد، در نهایت آن را از دست خواهد داد ولی شخصی که زندگیش را از دست می دهد، در واقع آن را در مسیح برای ابدیت حفظ کرده است. زمانیکه خواسته ها، امیدها و رویاهایمان را کنار می گذاریم، خداوند جایگزین هایی بهتر و رضایت بخش تر از آنها را به ما می دهد. خداوند به جای آنها برکت های روحانی، روح مقدسش را برای اطمینان از ارثیه ای که داریم و امیدی مطمئن نسبت به چیزهایی که در انتظارمان است را جایگزین می کند (افسیان ۱: ۳، ۱۴).

برداشتن صلیب در حقیقت به معنای رنج کشیدن است. صلیب ابزاری برای شکنجه دادن بود؛ ابزاری برای مرگی آهسته و دردناک بر اثر خون ریزی و خفگی. ما در این زندگی در پی نجات دهنده ای مصلوب شده هستیم و او ما را به مشارکت در رنج هایش دعوت می کند تا بتوانیم با او در رستخیزش نیز شریک باشیم (فیلیپان ۳: ۱۰). خوشبختانه تجربه ما از صلیب، مسیری به سمت رهایی است. ممکن است که در ابتدا به نظر دردناک بیاید و البته تجربه هایی از درد وجود دارد ولی موضوع این است که مسیح جریمه ی ما را پرداخت کرده و ما صلیبمان را تنها به عنوان نشانه ای از رنج بر دوش می کشیم چراکه مسیح بار گناهانمان را برداشته و برای ما جانفش داده است. مرگ ما به صورت روحانی و مردن نسبت به خود، خواسته ها و گناهانمان و زنده شدن در مسیح است. شاید برای شخصی که ایماندار نیست وحشتناک به نظر آید ولی ما به عنوان اشخاصی که از نو متولد شده ایم، از بار گناهانمان آزاد شده ایم و با شادی حاضریم که حیات مسیح را در زندگی خود داشته باشیم. ما از صلیب نمی ترسیم بلکه از آن لذت می بریم چون راهی به سمت رهایی است. زمانی که حقیقتاً حیات خودمان را در مسیح بیابیم، هر چیزی که می خواستیم و نیاز داشتیم را در وی یافته ایم.

متن های پیشنهادی برای مطالعه:

مرقس ۸: ۳۱-۳۸

پرسشها برای اندیشیدن:

امیدها و رویاهای من چیست؟

آیا به اندازه ای به مسیح اعتماد دارم که حاضر باشم امیدها و رویاهایم را به او بدهم؟

دعا:

ای خدای محبت! لطفاً کمک کن محبت تو را چنان تجربه کنم که از کنار گذاشتن رویاها و امیدهایم هراس نداشته باشم بلکه در عوض اعتماد داشته باشم که تو چیزهای بهتر و عملی تری را برای من در مسیح کنار گذاشته ای. آمین!